

En läcker, bullrig fest

Påkostat party - Rob Zombie sparar inte på krutet. Fjäderkanoner, dansande fågelskrämma och kloliknande armproteser är bara en del av rekvisitan.

Efter **Marilyn Mansons** så kallade framträdande är 47-åringens avrundning närmast en uppenbarelse.

En snyggt iscensatt varieté, som tydliggör att även om allt ska se fräckt ut så gäller det att ha finess i tilltalet och hjärnan inställd på att underhålla.

Fjäderkanoner

Rob Zombie hymlar knappast med att han är en **Alice Cooper** för en industrirockig MTV-generation. Respekten är stor och uppriktig – och uppenbarar sig inte bara genom tolkningen av "School's out", utan även i kärleken till chockpionjärens monstervision.

Resultat: Vart och vartannat nummer är en sprakande rekvisitafest. En fem meter hög djävul? Fjäderkanoner? En dansande fågelskrämma? Kloliknande armproteser? Badbollar?

Ja. Varför inte, liksom?

Svalnar aldrig

Rent visuellt är showen således gigantism av extra påkostat Hollywoodsnitt. Bullrig och underhållande, på samma sätt som en rejäl popcornrulle angriper samtliga sinnen samtidigt. För där låtarna saknar glans, och det gör exempelvis "Mars needs women" och "Never gonna stop (The red, red kroovy)", är utförandet ändå så läckert att intresset aldrig svalnar.

Och det är ju en uppenbarelse i sig.

Fakta

Rob Zombie

Hovet, Stockholm.

Längd: Cirka en timme och tio minuter.

Publik: 3 800.

Bäst: "More human than human" – med en huvudperson som kroppsligt angriper de främsta publikraderna.

Sämst: Repertoaren är annars inte helt stadig.

MATTIAS KLING